

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 589/2017-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. septembra 2017 prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA] zastúpeného advokátom JUDr. Dušanom Maruščákom, advokátska kancelária, Námestie SNP 538/1, Stropkov, pre namietané porušenie jeho základných práv podľa čl. 19 ods. 1 a 2, čl. 20 ods. 1, čl. 35 ods. 1, čl. 42 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s porušením čl. 2 ods. 2 Ústavy slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 4 Co 76/2014-312 z 21. januára 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. júla 2017 doručená sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základných práv podľa čl. 19 ods. 1 a 2, čl. 20 ods. 1, čl. 35

ods. 1, čl. 42 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s porušením čl. 2 ods. 2 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) č. k. 4 Co 76/2014-312 z 21. januára 2015 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“).

2. Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil prvostupňový rozsudok Okresného súdu Svidník č. k. 2 C 128/2010-265 z 20. novembra 2013, ktorým bola zamietnutá žaloba sťažovateľa, ktorou sa tento domáhal zaplatenia sumy 18 245,10 € spolu s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 25. júna 2007 do zaplatenia z titulu „náhrady škody a nemajetkovej ujmy“, ktorá sťažovateľovi vznikla v súvislosti s nezákonným rozhodnutím žalovanej, na základe ktorého bol sťažovateľ „vylúčený zo štúdia v odbore právo v treťom ročníku denného magisterského štúdia v akademickom roku 2002/2003 dňom 3. marca 2003“.

3. Ústavný súd z obsahu sťažnosti zistil, že po obsahovej stránke ide o sťažnosť úplne totožnú so sťažnosťou, o ktorej vo veci sťažovateľa rozhodol uznesením č. k. III. ÚS 320/2017-16 zo 16. mája 2017 tak, že ju odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí. Vo väzbe na uvedené ústavný súd upustil od podrobnej rekapitulácie obsahu sťažnosti v tejto časti svojho rozhodnutia.

4. Sťažovateľ navrhol vo veci rozhodnúť týmto nálezom:

„Sťažovateľ sa preto s dôverou obracia na Ústavný súd Slovenskej republiky a na základe uvedených skutočností a žiada, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/76/2014-312, zo dňa 21.1.2015 bolo porušené jeho základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústavy“), základné právo podľa čl. 2 ods. 2 ústavy na výkon činnosti orgánu verejnej moci v súlade s princípom materiálneho právneho štátu, základné právo podľa čl. 19 ods. 1 a 2 ústavy na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena a pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života, základné právo vlastníť majetok podľa

čl. 20 ods. 1 ústavy, základné právo na slobodnú voľbu povolania a prípravu naň podľa čl. 35 ods. 1 a ústavy, základné právo na vzdelanie podľa čl. 42 ods. 1 ústavy, základné právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a aby tento rozsudok zrušil a vec vrátil Krajskému súdu na ďalšie konanie.

Sťažovateľ zároveň žiada, aby ústavný súd priznal sťažovateľovi primerané finančné zadostučinenie v sume 1 000,- eur a náhradu trov konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky.“

II.

5. Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

7. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu...

8. Nedodržanie uvedenej lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde neumožňuje (napr. m. m. III. ÚS 124/04, IV. ÚS 14/03, III. ÚS 14/03).

9. Ústavný súd z obsahu listín predložených sťažovateľom zistil, že napadnutý rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 27. marca 2015. Sťažovateľ podal svoju sťažnosť na poštovú prepravu 13. júla 2017. Z uvedeného je už prima facie zrejmé, že sa s podaním sťažnosti dostal do omeškania, ktoré v zmysle citovanej judikatúry nemožno odpustiť. Ústavný súd preto predmetnú sťažnosť odmietol ako oneskorene podanú.

10. Ústavný súd bez toho, aby sa tým osobitne zaoberal, už len poznamenáva, že prípadné počítanie ustanovenej dvojmesačnej lehoty od doručenia odmietnutia ich skoršej totožnej sťažnosti pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí nemá žiadnu právnu relevanciu.

11. Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako oneskorene podanú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. septembra 2017